

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

11 Vbi Angeli, fortitudine & virtute cum sint maiores non portant aduersum se à Domino execrabile iudiciũ. 12 Hi verò velut irrationalia pecora, naturaliter in captione & in perniciem, in his quæ ignorant blasphemantes, in corruptione sua peribunt. 13 Percipientes mercedem iniustitiæ, voluptatem existimantes dici delicias, coinquinatiõis & maculæ: delictijs affluentes, in conuiuijs suis luxuriantes vobiscum. 14 Oculos habentes plenos adulterij, & incessabilis delicti. 15 Pellicientes animas infabiles, cor exercitatum in auaritia habentes, maledictionis filij: derelinquentes rectã viam errauerunt, secuti viam Balaam ex Bolor, qui mercedem iniquitatis amauit, 16 Correctione verò habuit suæ vesaniz: subiugale muti animal, in hominis voce loquens, prohibuit prophetæ insipientiã. 17 Hi sunt fontes sine aqua, & nebulæ turbinibus exagitate, qui bus caligo tenebrarum referuatur, 18 Superba enim vanitatis loquentes, pellicunt in delictijs carnis luxuriæ, eos qui paululum effugiunt, qui in errore conuertar. 19 Libertatem illis promittentes, cum ipsi serui sint corruptionis: à quo enim quis superatus est, huius & seruus est. 20 Si enim refugientes coinquinatiõnes mundi in cognitione Domini nostri & Saluatoris Iesũ Christi, his rursus implicati superantur: facta sunt eis posteriora deteriora prioribus. 21 Melius enim erat illis nõ cognoscere viã iustitiæ, quàm post agnitionem, retrorsum conuerti ab eo quod illis traditum est sancto mandato. 22 Contigit enim eis illud veri prouerbij, Canis reuersus ad suum vomitum: & Sus lota in volutabro luti.

CAP. III.

1 Hanc ecce vobis charissimi secundam scribo epistolam, in quibus vestram excito in commotione, sinceram mentem: 2 Ut memores sitis eorũque prædixi verborũ à sanctis Prophetis, & Apostolorum vestrorũ, præceptorum Domini & Saluatoris: 3 Hoc primum scientes, quodd venient in nouissimis diebus in deceptione illusores, iuxta proprias concupiscentias ambulantes, dicentes: 4 Vbi est promissio aut aduentus eius? ex quo enim patres dormierunt, omnia sic perseverant ab initio creature. 5 Latet enim eos hoc volentes, quod celi erant prius, & terra de aqua, & per aquam consistens Dei verbo: 6 Per quæ, ille tunc mundus aqua inundatus perijt. 7 Celi autem qui nunc sunt, & terra eodem verbo repositi sunt, igni referuari in die iudicij & perditionis impiorum hominum. 8 Vnum verò hoc non lateat vos, charissimi, quia vnũ dies apud Dominũ sicut mille anni, & mille anni sicut dies vnus.
 ἀγαπῶν, ὅτι μία ἡμέρα τοῦ κυρίου ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη, ὡς μία ἡμέρα.

11 ὅπου ἄγγελοι ἰσχυροὶ καὶ δυνατοὶ μάλιστα εἰσὶν, οἱ φρουροὶ καὶ αὐτῶν τοῦ κυρίου βλάττονται ἐπὶ αὐτοὺς. 12 οὗτοι δὲ, ὡς κτήνη βλάβηται καὶ ἄνευ νοῦ ἐκείνην φθορὰν καὶ φθορὰν, οἱ οὗτοι ἀνεπίστατοι βαρβαροὶ τὴν φθορὰν αὐτῶν καταφθοροῦσιν, 13 κομιζόμενοι ἀδικίας, ἠδονὴν ἠγοῦντες τῶν ὧν οὐκ ἔχουσιν ἰσχυροὶ καὶ δυνατοὶ, ἐν τρυφῇ τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν σιωδονοχουῦντες ὑμῖν, 14 ὁφθαλμοὶ ἔχοντες μοιχοφιλίαν, καὶ ἀκαταπίπτους ἀμώβητας ἰσχυροὺς ἀπειλείοντες, κερδαίαν γυμνασιῶν πειρῶντες ἔχοντες, κατὰρας τίνα. 15 κατακλιπόμενοι ὁδοῖς, ἐπιπῆσαι ἠθέλησαν τὴν ὁδὸν τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, ὃς μὴ ἀδικίας ἠγάπησεν. 16 οὗτοι εἰ ἔχοντες ἰδίαν ἀποδομίαν ἑαυτῶν ἀφῆκεν, ὁ ἀποδομῶν ἡ φθὴν ἑαυτῶν, ἐκκελευσέν τινος τοῦ ἀποδομῶν ἑαυτῶν. 17 οὗτοι εἰσι περὶ ἀνομιῶν φησὶν ἠερολαοὶ ἢ ἀνομιῶν, οἱ δὲ ὅσοις τὸ σέπτερον ἐκείνων ἠερολαοὶ. 18 ἠερολαοὶ τὸν ματαίωτον φησὶν ἀποδομῶν ἐκκελευσέν τινος ἀποδομῶν, οἱ δὲ ὅσοις ἀποδομῶν. 19 ἠερολαοὶ αὐτοὺς ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δὲ ἐκείνων τῶν φθορῶν ὡς τὸν ἑαυτῶν καὶ ἀποδομῶν. 20 οἱ τὸν ἀποδομῶν τὸ μᾶλλον τὸ ἑαυτῶν ἠερολαοὶ τὸ κυρίου καὶ τοῦ ἑαυτῶν ἠερολαοὶ ἐμπλαστῶντες ἠλώπιοντες, ἔχοντες αὐτοὺς ἠερολαοὶ ἠερολαοὶ. 21 κερταίον τὸν ἑαυτῶν ἠερολαοὶ τὸν ἑαυτῶν ἠερολαοὶ τὸν ἑαυτῶν. 22 συμβεβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ τῶν ἀνομιῶν παρανομῶν, καὶ οὗτοι ἐπιπῆσαι τὸ ἑαυτῶν ἠερολαοὶ καὶ κατακλιπόμενοι εἰς κώλυμα βορῶν.
 Κεϛ. γ.

1 Ταῦτ' ἔγωγε ἀγαπῶντες, ἐκείνων ὑμῖν γραφὴν ἐπέπεμψα, ὡς αἰεὶ διεγέρσω ὑμῖν τὸν ἑαυτῶν τὸν ἑαυτῶν ἀνομιῶν. 2 μεμνημένοι τοῦ ἀποδομῶν ἑαυτῶν ἠερολαοὶ ἀνομιῶν, καὶ τῶν ἑαυτῶν ἀποδομῶν ἠερολαοὶ ἀνομιῶν, τὸ κυρίου καὶ τοῦ ἑαυτῶν. 3 τὸν ἀποδομῶν ἠερολαοὶ, ὅτι ἠδονὴν ἠγοῦντες τῶν ὧν οὐκ ἔχουσιν ἰσχυροὶ καὶ δυνατοὶ, ἐπιπῆσαι τὴν ὁδὸν τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, ὃς μὴ ἀδικίας ἠγάπησεν. 4 οὗτοι εἰ ἔχοντες ἰδίαν ἀποδομίαν ἑαυτῶν ἀφῆκεν, ὁ ἀποδομῶν ἡ φθὴν ἑαυτῶν, ἐκκελευσέν τινος τοῦ ἀποδομῶν ἑαυτῶν. 5 οὗτοι εἰσι περὶ ἀνομιῶν φησὶν ἠερολαοὶ ἢ ἀνομιῶν, οἱ δὲ ὅσοις ἀποδομῶν. 6 οὗτοι εἰ ἔχοντες ἰδίαν ἀποδομίαν ἑαυτῶν ἀφῆκεν, ὁ ἀποδομῶν ἡ φθὴν ἑαυτῶν, ἐκκελευσέν τινος τοῦ ἀποδομῶν ἑαυτῶν. 7 οὗτοι εἰσι περὶ ἀνομιῶν φησὶν ἠερολαοὶ ἢ ἀνομιῶν, οἱ δὲ ὅσοις ἀποδομῶν. 8 ταῦτ' ἔγωγε ἀγαπῶντες, ἐκείνων ὑμῖν γραφὴν ἐπέπεμψα, ὡς αἰεὶ διεγέρσω ὑμῖν τὸν ἑαυτῶν τὸν ἑαυτῶν ἀνομιῶν.

NOVUM
 TESTAMEN
 TUM
 A
 IV. et c.

